

ایران: ناپدید شدن قهری و افزایش سرکوب آزادی بیان

۳۰ آذر ۱۳۸۹

فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر و جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران نگرانی شدید خود را از اوج گیری موج گسترده دیگری از اختناق و سرکوب آزادی های اساسی بیان، مطبوعات، هنر و اطلاع رسانی در جمهوری اسلامی ایران ابراز می کنند. بنا به تازه ترین اطلاعات:

- فیلم ساز سرشناس بین المللی و برنده جوایز سینمایی **جعفر پناهی**، بر اساس گزارش های روز ۲۸ آذر، به اتهام اجتماع و تبانی و تبلیغ علیه نظام به شش سال زندان محکوم شده است. علاوه بر آن، او به محرومیت از کلیه حقوق اجتماعی شامل ساختن فیلم، نوشتن هر نوع فیلم نامه، مسافرت به خارج از کشور و مصاحبه با رسانه ها و مطبوعات داخلی و خارجی محکوم شده است. همکار او، فیلم ساز سرشناس **محمد رسول اف** نیز به همان اتهام به شش سال حبس محکوم شده است. هر دو فیلم ساز در اسفند ماه سال گذشته دستگیر شده و در حدود سه ماه در زندان به سر برده بودند.
- در تاریخ ۲۸ آذر، شش نفر بازداشت شدند که به باور ما دستگیری آنها به علت استفاده آنها از حق آزادی بیان و عقیده شان بوده است. محل بازداشت آنها نامعلوم است و در نتیجه آنها ناپدید شده محسوب می شوند.
- **فریبرز رئیس دانا**، اقتصاد دان و پژوهشگر اقتصادی و عضو کانون نویسندگان ایران، در نیمه شب ۲۸ آذر ساعاتی پس از مصاحبه با بخش فارسی رادیو بی بی سی دستگیر شد. در این مصاحبه او به شدت از دولت احمدی نژاد به خاطر اجرای «سیاست های نئولیبرالی اقتصادی در لباس های ریاکارانه» و «با پشتیبانی نیروی نظامی» به نفع «سرمایه داری نظامی» انتقاد کرد و گفت دولت های رفسنجانی و خاتمی در گذشته می خواستند همان سیاست ها را به نفع سرمایه داری روحانی اجرا کنند. وکیل آقای رئیس دانا موفق نشده اثری از بازداشت او نزد مقامات رسمی قضایی بیابد.
- **هادی حیدری**، کاریکاتورست و روزنامه نگار روزنامه های طرفدار اصلاحات. هادی حیدری در مهر ۱۳۸۸ نیز بازداشت شده و در حدود یک ماه در زندان به سر برده بود.
- **علیرضا طاهری**، کارگردان و گرافیست
- **فاطمه عرب سرخی** که بازداشت او گویا به منظور اعمال فشار بر پدرش زندانی سیاسی فیض الله عرب سرخی است.
- **محمد شفیعی**
- **ابوالفضل طبرزدی**، یکی از نزدیکان زندانی سیاسی دیگر حشمت الله طبرزدی.
- پیشتر در روز ۱۶ آذر ماه، نیروهای امنیتی به روزنامه شرق هجوم بردند و سردبیر آن، **احمد غلامی**، دبیران بین المللی و سیاسی آن، **فرزانه روستایی** و **کیوان مهرگان**، و مدیر روزنامه، **علی خدابخش** را بازداشت کردند و به بازداشتگاه نامعلومی منتقل کردند. **ریحانه طباطبائی**، روزنامه نگار سرویس سیاسی شرق، در روز ۲۱ آذر دستگیر شد. این عده نیز ناپدید شده محسوب می شوند. دادستان تهران گفته است اتهام

های این روزنامه نگاران امنیتی است. روزنامه نگار دیگری به نام **مهران فرجی** نیز در روز ۱۸ آذر در سفر به قزوین دستگیر شد.

- گزارش دیگری در روز ۱۶ آذر حاکی از این بود که **سعید ملک پور**، طراح و برنامه نویس سایت های اینترنتی در دادگاه انقلاب اسلامی به اتهام های مبهم «محرابه» و «افساد فی الارض»، توهین به مقدسات، تبلیغ علیه نظام و توهین به رهبر به اعدام محکوم شده است. سعید ملک پور که در کانادا دانشجوی کارشناسی ارشد بود، در هنگام ورود به ایران در مهر ۱۳۸۷ دستگیر شد و از آن پس در زندان به سر برده است. او در نامه ای مشروح در فروردین ۱۳۸۹ به شرح شکنجه های فجیعی پرداخت که او را به اعتراف و پذیرش اتهامات مختلف علیه خود وادار کرده است. این اعتراف های اجباری در دادگاه نمایشی به عنوان مدرک علیه او مورد استناد قرار گرفته است.

اطلاعات پیشینه ای

تازه ترین موج شدید و گسترده سرکوب آزادی های اساسی در حالی در جریان است که در حدود ۴۰ روزنامه نگار و وبلاگ نگار در زندان هستند. تعداد زیادی از آنها پس از محاکمه های به شدت ناعادلانه به زندان های طولانی و یا محرومیت از فعالیت های اجتماعی و حرفه ای محکوم شده اند. عده ای دیگر مدت های طولانی در بازداشت به سر برده اند. از جمله دسته دوم **عبدالرضا تاجیک**، روزنامه نگار و عضو کانون مدافعان حقوق بشر ایران (عضو فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر) و گیرنده جایزه روزنامه نگار سال ۲۰۱۰ از گزارشگران بدون مرز در روز ۱۸ آذر است. او در روز ۲۲ خرداد ۱۳۸۹ برای سومین بار پس از انتخابات مورد مناقشه ریاست جمهوری سال ۱۳۸۸ دستگیر شد.

این موج اختناق در حالی اوج می گیرد که مجمع عمومی سازمان ملل در آستانه بررسی قطعنامه ای برای محکوم کردن وضعیت حقوق بشر در ایران است. نایب رئیس فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر و رئیس جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران **عبدالکریم لاهیجی** از دولتمردان ایران خواست «به تعهدات بین المللی خود بر اساس ماده ۱۹ میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی که ایران عضو آن است، پایبند باشند، تمام اعمال شکنجه را مورد پیگرد قضایی قرار دهند، و تمامی اتهامات را علیه کسانی که به خاطر استفاده از آزادی بیان و اطلاعات بازداشت شده اند پس بگیرند و آنها را آزاد کنند.»